

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg tror godt, man må sige fra talerstolen, at man elsker bemærkninger fra en liberal, der siger, at når pengene har forladt lønmodtagerens egne lommer, er det glimrende, at de kommer ind under statens vinger. Det synes jeg vi skal lade stå helt for sig selv. Men lad det så være, for fakta er, at det er lønmodtagerens penge, vi snakker om. Det er ikke statens, før staten får dem.

Må jeg sige til hr. Stavad, at det glæder mig, at man under forhandlingerne også har været inde på nogle af de punkter, jeg har nævnt. Men jeg hørte også, at det ikke var lykkedes at komme igennem med månedlig betaling af moms og skatter m.m., ligesom man nu laver det på a-kasse-området. Havde det været tilfældet, ville jeg synes, det var flot, men jeg kan forstå, at det ikke er lykkedes helt. Det skal jeg ikke bebrejde nogen, jeg ved godt, hvor svært det er. Vi har en borgerlig regering, det er det borgerlige flertal, der først og fremmest bestemmer, og jeg må jo sige om finansministeren, at det er lykkedes ham at komme godt igennem med de fleste af sine ting. Tillykke med det!

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når hr. Stavad går på talerstolen og giver udtryk for – med hr. Stavads egne ord – at virksomhederne bare betjener sig af moms- og skatteindbetalingernes tagselvbord, er jeg nødt til – om ikke andet så i hvert fald af rimelige og historiske grunde – at slå fast, at det er en så grov fordrejning af kendsgerningerne, at hr. Stavad burde skamme sig. Se på de virksomheder, som er ved at lukke, de virksomheder, som er på vej til konkurs og undergang på grund af den politik, som bl.a. hr. Stavad støtter – det er da klart, at de ikke er i stand til at betale moms og skat med det ekstreme niveau, som hr. Stavad har medvirket til at indføre i dette land.

Når hr. Stavad tidligere har medvirket til – også sammen med finansministeren og den såkaldt borgerlige regering – at gå ud med øksen og hugge ned på de virksomheder, som ikke betaler moms osv. til tiden, er vores synspunkt, at det er bedre, at staten undværer sine penge, end at andre private kreditorer som underleve-

randører osv. også bliver slået med i faldet, når nogle virksomheder må lukke. Det synspunkt har vi fortsat, og vi ser med gru frem til, hvis hr. Stavad under finanslovforhandlingerne har fået imødekommelser i retning af, at nu skal vi ud og slagte endnu flere virksomheder. Vi har brug for, at virksomhederne får lov til at overleve, men staten har gennem de sidste 30 år skruet sit opkrævningsniveau op til ugudelige højder. Så hvis der er nogen virksomheder, der siger, at nu kan det være nok, har de vores fulde støtte.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har en bemærkning til hr. Helge Sander. Jeg vil godt understrege, at der er ingenting, der kan komme ud af ingenting undtagen lommeuld, så hvis man går ud og henter nogle midler, fremkommer der altså et hul, som skal dækkes ind.

Så må jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at vi har ikke spor imod at vedkende os, at vi har medansvar for dette lovforslag. Det anviser en af de måder, som kan medvirke til at klare finansieringen af den øgede beskæftigelses- og uddannelsesindsats, som landet har så hårdt brug for, og det tror vi også vi er enige med SF om. Det kan i hvert fald ikke være finansministerens fortjeneste; jeg mener, at fortjenesten ligger et helt, helt andet sted. Den ligger hos de partier, som holdt ud og stod fast, også selv om man var nødt til at sige til lønmodtagerne, at her var noget, de skulle medvirke til. Men vi er helt enige i, at de penge skal selvfølgelig ind igen, så der ikke opstår den situation, at vore a-kasser ikke kan fungere. Det må alle jo være interesserede i at de kan.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til den socialdemokratiske ordfører må jeg sige, at hvis jeg har et hul i mit regnskab, kan jeg jo ikke afhjælpe det ved at tage nogle af hr. Ole Vagn Christensens penge. Jeg ved godt, at det er regning på 1. og 2. klasse-niveau, men det er jo også dér, vi befinder os.

Fru Lilli Gyldenkilde kom med et meget morsomt ordspil om staten og de liberale. Jamen, fru Lilli Gyldenkilde, sandheden er jo, at min forudsætning er det virkelige liv, hvor sta-